

ning til at rette et Overfald paa mig. Paa fuldkommen uberettiget Maade, som ingen Steder hører hjemme, talte det ærede Medlem om, at jeg havde insinueret, at Folk misbrugte Sygekasserne o. s. v. Det har jeg jo slet ikke gjort. Jeg sagde simpelt hen, at naar det viser sig, at der er 8,7 Sygedage pr. Medlem i København og kun 2,6 Sygedage pr. Medlem i Jylland, maa dette Forhold have en eller anden Aarsag, og denne Aarsag kan enten være, at Befolkningen i Jylland faar saa lidt Hjælp, at de ræsonnerer som saa, at de overhovedet ikke har Raad til at være syge, de maa derfor slæbe sig paa Arbejde, naar de blot overhovedet kan, eller ogsaa maa Aarsagen være den, at man i København er kommet ind paa et galt Princip og giver saa stor Sygehjælp der, at det frister Folk til Misbrug. Og det ærede Medlem kan være rolig for, at naar man i Sygdomstilfælde faar fri Lægehjælp, fri Medicin og desuden Pengehjælp, der er henimod den Dagløn, der ellers fortjenes, er det noget, der kan friste til Misbrug. Enhver Læge, som har været Sygekasselæge, vil sige, at det er Tilfældet. Menneskene er nu en Gang ikke saa gode, som de burde være, Sygekassemedlemmer heller ikke. I Arbejdsløshedstider og til andre Tider kan der være Folk, der misbruger det omtalte Forhold, det er noget, som der ikke kan være nogen som helst Tvivl om.

Saa siger det ærede Medlem, at det er slet ikke af den omtalte Grund, at Forholdene stiller sig saa forskelligt i København og paa Landet, men det er, fordi Landarbejderne bor bedre, lever bedre og derfor ikke er saa syge som de københavnske Arbejdere; han siger, at de københavnske Arbejdere lever under langt daarligere Forhold end Arbejderne ude paa Landet. Jeg svarede det ærede Medlem den Gang i en kort Bemærkning, at det vidste han intet om, og det ved han virkelig intet om. Jeg har nu undersøgt Forholdene saa godt, jeg kunde, og jeg vil bede det ærede Medlem slaa op Side 22 i Statistisk Aarvog for 1911, hvor der findes en Liste over anmeldte Sygdomstilfælde i Aarene 1908—10. Denne Medicinalstatistik er ganske vist ligesom al Medicinalstatistik ufuldkommen. For det første er der mange Læger, der overhovedet ikke er tilbøjelige til at anmelde alle de Sygdomstilfælde, de skal anmelde — det gælder særligt Lægerne i Provinserne —, men dernæst er det ikke heller alle Sygdomstilfælde, der skal anmeldes, men

kun visse Arter af Sygdomme. Denne Statistik kan dog byde nogen Vejledning. Hvis man tager de egentlige smitsomme Sygdomme fra, som man ikke kan regne med her, Mæslinger, Skoldkopper, Tyfus, Skarlagensfeber, Difteritis o. s. v., og holder sig til saadanne Sygdomme, som kunde tænkes at fremkomme af daarlige Arbejdsforhold, saasom Lungetuberkulose, Lungebetændelse, Brystkatarrh, Halslidelse o. s. v., hvad viser der sig da? Saa viser det sig, at i København, som har 559,000 Indbyggere, forekom der 14,144 Tilfælde, i Provinsbyerne, som har 550,000 Indbyggere, altsaa omtrent det samme som København, var der 37,728 Tilfælde, og i Landdistrikterne, som har 1,647,000 Indbyggere, altsaa omtrent 3 Gange saa mange som København, var der 57,470 Tilfælde. Dette viser til Evidens, at for disse Sygdommes Vedkommende er Sygeligheden langt større i Provinsbyerne og paa Landet end i København. Skønt Provinsbyerne har et færre Antal Indbyggere end København, er der i dem 37,728 Tilfælde mod 14,144 i København. Saa bør det ærede Medlem dog ikke sige noget, som strider ganske derimod. Jeg taler sjældent her i Tinget om andre Ting end dem, jeg forstaar mig paa, det vil jeg henstille til det ærede Medlem ogsaa at gøre.

Nu kan det ærede Medlem sige, at denne Liste gælder kun for et Aar, og det er rigtigt, men hvis man vil gennemgaa Statistikken, vil den vise de samme Forhold for andre Aar. Det viser sig altsaa faktisk, at der er langt større Sygelighed i Provinsbyerne og Landdistrikterne end i København, i hvert Fald af de Sygdomme, jeg her har nævnt. For de andre Sygdomme, der kunde være Tale om, har man ganske vist ikke nogen Statistik, men Sygekasseinspektørens Aarsberetning giver dog en lille Vejledning i den Retning. For Eksempel vil det ærede Medlem se, at der i København i 1911 af Sygekasserne er ydet til Betaling for Behandling paa Tuberkuloseanstalter 13,467 Kr., medens der af Kasser i Provinsbyerne er ydet 34,508 Kr., altsaa henimod 3 Gange saa meget, skønt Indbyggerantallet i Provinsbyerne er mindre end i København, og skønt der sikkert er relativt flere Sygekassemedlemmer i København end i Provinsbyerne. Og man kan dog ikke antage, at de københavnske Arbejdere, der har Tuberkulose, ikke lige saa vel søger til Sygehusene som Arbejderne i Provinserne. Ogsaa dette viser, at Sygeligheden i Provinserne er større end i København. Det ærede Medlem vil